

Lincoln Peirce
We know
books

MARELE NATE

ÎNTÂIUL ÎNTRE PUȘTI

arthur

C A P I T O L U L

1

Ar fi putut
să întrebe
pe oricine.

ÎNCE AN
A FOST
RATIFICAT CEL
DE-AL 14-LEA
AMENDAMENT AL
CONSTITUȚIEI?

Mai erau
încă douăzeci și
doi de copii în clasă și
toți aveau mâinile pe sus.

Și Francis. Și Teddy. Și Gina, bineînțeles. Până
și Nick Blonsky, care de obicei stă în ultima

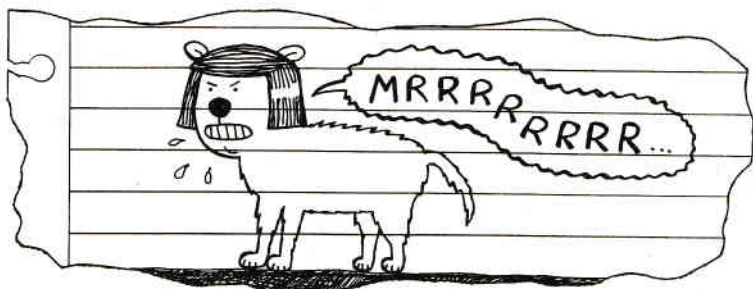
bancă cu creionul în nas, ridicase mâna. Ar fi putut să-l întrebe pe unul dintre ei, nu-i așa?

Ghiciți pe cine-a întrebat.

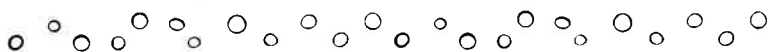

Așa face doamna Godfrey tot timpul. Mă pune să răspund exact când nu știu. Și SE PRINDE că nu știu. Ați auzit vreodată spunându-se despre câini că pot simți când ți-e frică? Așa e și doamna Godfrey. Ca un câine.

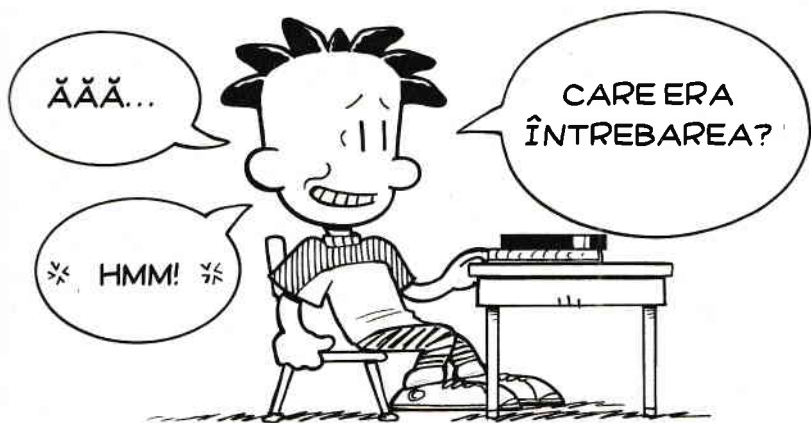
Un câine mare, urât și rău.

Alunec încetișor sub bancă. Toată clasa se holbează la mine. Încep să-mi ardă urechile, apoi obrajii. Mici stropi de transpirație mi se preling pe frunte.

— EI BINE? se răstește ea.

Se spune că într-o zi obișnuită îți folosești cam 10% din capacitatea creierului. Ei bine, acum, când îmi simt cu gura mai uscată decât un sac de nisip, am mare nevoie să se activeze și restul de 90%. Dar mintea mea e goală.

Doamna Godfrey se îndepărtează de tablă și vine spre mine. Pare supărată. Ba chiar mai rău. Pare mânioasă. E roșie la față. În colțurile gurii i-au apărut mici stropi de salivă. Asta-i chiar scârbos. Îmi adun toate forțele...

Și apoi aud soneria!

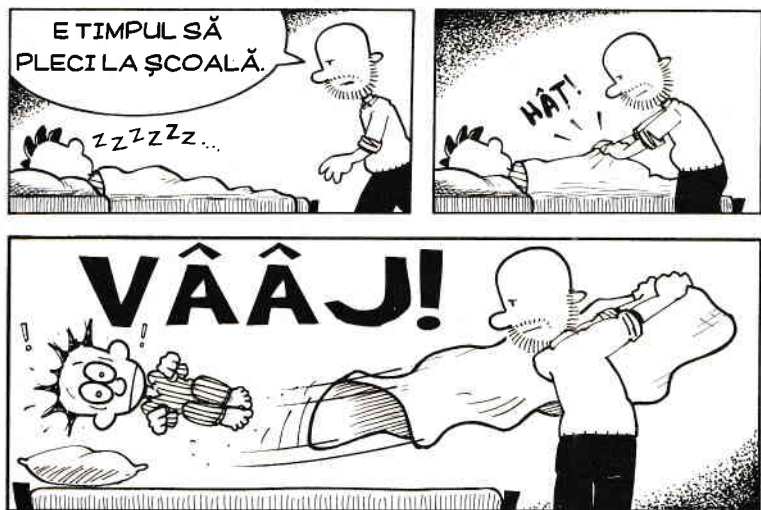
Și sună. Și tot sună. Numai că nu seamănă cu soneria de la școală. Parcă e...

A fost un VIS!! Deschid cu greu ochii, apoi respir ușurat. În viața mea n-am mai fost așa de fericit să

aud deșteptătorul. Nu c-aș fi gata să mă trezesc sau ceva. Închid ochii și mă cufund iar în pernă.

ZZZZZZ...

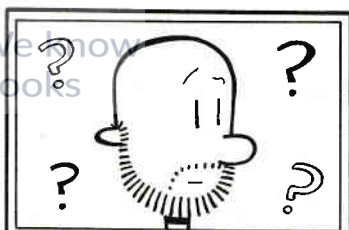

Hei, mulțumesc mult, tată! Ce blând ai fost! Halal grijă părintească!

De fapt, tata nu stă chiar așa de rău la capitolul abilități parentale. Face cea mai groaznică bu-dincă de ton pe care-am gustat-o vreodată, dar în rest e destul de inofensiv – mai ales în

comparație cu unii dintre tații săriți de pe fix pe care i-am văzut la meciurile Ligii Juniorilor. Doar că e cam neștiutor. Habar n-are cum e să fii în pielea mea.

La urma urmei, cât timp a trecut de când a fost în gimnaziu – treizeci sau patruzeci de ani? Cred că a uitat cum este să fii ținut închis toată ziua într-o clădire care miroase a praf de cretă, amoniac și carne de origine suspectă. Nu-și mai amintește cum e să fii un puști normal dintr-a șasea.

**ADEVĂR DESPRE
PĂRINȚI:**

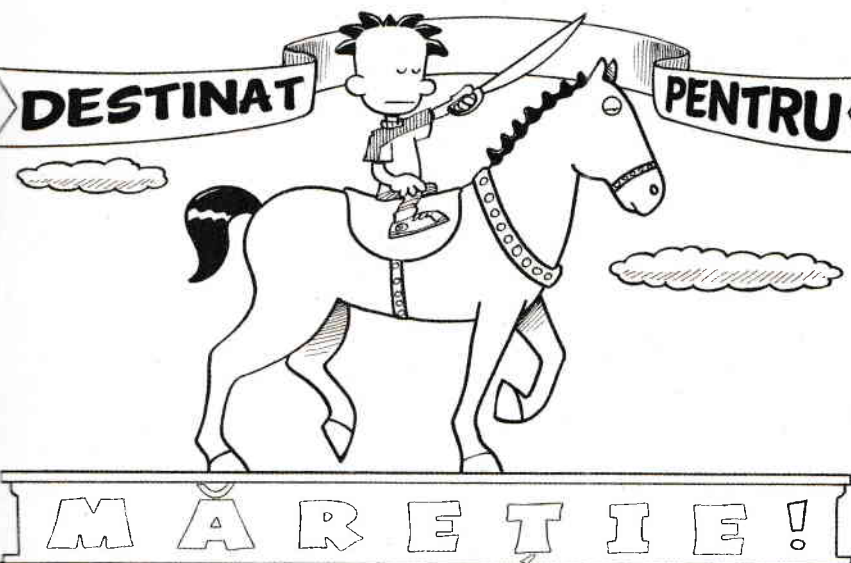
După ce chelești, îți pierzi complet capacitatea de a-i înțelege pe cei sub 30 de ani.

Nu că eu aș fi un puști normal dintr-a șasea. OK, recunosc că nu sunt tocmai fruntașul clasei, dar ia ziceți-mi: când o să mă fac eu

mare, o să-i pese cuiva dacă știu sau nu cine a fost vicepreședinte sub Warren G. Harding? (Și să nu vă prefațeți că VOI știți cine a fost, că nu știți.) Ce vreau să zic este că n-am de gând să-mi irosesc

talentul cu memorarea unor lucruri inutile. Sunt menit să înfăptuiesc lucruri mai importante. Sunt...

Nu sunt încă sigur 100% ce FORMĂ de măreție mă așteaptă, dar voi descoperi eu. Am de unde să aleg. Țin o listă pe ușa dulapului, chiar pe subiectul ăsta.

AȘ PUTEA ATINGE MĂREȚIA ÎN...

① fotbal

Sunt portar în echipa școlii.

② muzică

Hamsterii sălbatici – trupa rock din care fac parte împreună cu Francis, Teddy și Artur – e super tare!

③ desen

M-am specializat în caricatura profesorilor.

④ fotbal de masă

Mă pricep de minune, dar ar fi cam dificil să trăiesc din asta.

Sunt și domenii în care în mod sigur N-O SĂ OBTIN marea, cum ar fi opera, înotul sincron și cosmetica felină. Și cu asta am zis tot.

Dar să revenim la faptul că, din păcate, azi este zi de școală. De care oare? Știți, sunt zile și zile. Eu le-am grupat în cinci categorii. (Mie-mi place să clasific lucrurile, asta ca să știți. O dată, am petrecut o săptămână clasificând toate felurile de mâncare la care m-am putut gândi. Pe primul loc: pufuleții cu gust de brânză. Pe ultimul loc: turtele de orez.)

ADEVĂR

DESPRE TATA:

Într-un an, tata a împărțit turte de orez de Halloween. În același an, casa noastră a fost atacată cu ouă. Tată, fă și tu legătura!

Dac-ar fi să dau note zilelor de școală, ar arăta cam așa:

Nu vorbesc de excursiile alea jalnice, când un prof te pune să te plimbi prin cartier de Ziua Pământului ca să strângi gu-
noaie. Vorbesc de excursiile care țin o zi întreagă și în care mergi cu auto-
carul. Chiar dacă-ți dau fișe de lucru în speranța că o să înveți ceva, de obicei te poți fofila. Eu așa am făcut anul trecut, când am fost la Delfinariu.

CU EVENIMENTE PECIALE

Adică atunci când în timpul orelor se întâmplă ceva ca lumea: ne uităm la un film sau are loc o adunare. Sau, și mai bine, apare vreo urgență. Primăvara trecută, peruca

